

122 TELEFONÁTŮ ZA DEN

KDY JSTE SE POPRVÉ SETKALA S FILANTROPIÍ?

Na základce jsme chodili číst nevidomým seniorům a v osmnácti jsem byla tři roky dobrovolnice na internátě pro nevidomé a slabozraké děti. To mě přivedlo ke studiu sociální práce. Studium zase k brigádě v café baru, kde se jednou ve tři ráno vše propojilo a já se rozhodla založit neziskovku. Bylo mi 23 a byl to punk.

JAKÝ BYL VÁŠ PRVNÍ FILANTROPICKÝ POČIN?

V roce 2005 jsme zakládali zmíněnou neziskovou organizaci, která pomáhala mladým po odchodu z dětského domova. V roce 2009 jsme s ní provozovali první sociální firmu v ČR, restauraci, která tyto lidi zaměstnávala. Byla to velká škola, ze které těžím dodnes, ale když se ohlédnu, stálo mě to ve všech směrech víc, než bych si přála.

V ČEM TKVÍ VÝZNAM DOBROČINNOSTI?

Je přirozenou součástí světa, jenž potřebuje lidi, kteří vydělávají, i ty, kteří pomáhají. Kdybychom oboje vnímali stejně důležitě, byl by náš život o dost lepší a v rovnováze.

POŘÁDÁTE KONZULTACE PRO NEZISKOVKY I PRO ZÁJEMCE O DOBROČINNOST. NA CO SE PTAJÍ?

Neziskovky se ptají, kde mají shánět peníze, firmy se ptají, komu mají pomáhat. Oběma říkám, najděte si to, co vás zajímá, mluvte spolu, respektujte se a buďtejte partnerství. Neziskovky nemají firmám sloužit jen na marketing a firmy neziskovkám jen jako zdroj peněz. Snažím se oba světy sblížit, protože věřím, že jedině spolu mohou dokázat velké věci.

INSPIRUJE VÁS NĚJAKÝ SVĚTOVÝ NEBO ČESKÝ FILANTROP?

Věřím v sílu komunity a mám ráda komunitní projekty. Příběhy lidí, kteří se rozhodnou, že chtějí něco vrátit místu, ze kterého pocházejí nebo kde žijí. Jan Školník neúnavně oživuje Broumovsko, manželé Petrákovi o totéž usilují v Luhačovicích. V tom je síla společnosti. V jednotlivcích, kterým není jedno, kde žijí.

MYSLÍTE, ŽE SE PO KORONAVIRU ZMĚNÍ I FILANTROPIE?

Nezmění, byla to příliš malá krize na to, abychom si sáhli opravdu hluboko do sebe. Rádi ušijeme roušky ze starých prostěradel, ale nerozdělíme se o ty, které by nám samotným mohly chybět. Rádi zatleskáme zdravotníkům na balkonech, ale nezamyslíme se nad tím, jak špatně je platíme. Rádi dáme neziskovkám na nákup konkrétních věcí, ale ne na mzdy zaměstnanců. Na tomhle je ještě hodně práce.

JAK VYPADALY VAŠE PRVNÍ DNY BĚHEM OPATŘENÍ PROTI PANDEMII?

Divoce. Můj rekord je 122 telefonátů za den. Měly za cíl sehnat zásoby pro domovy seniorů. Podařilo se. Ve spolupráci s iniciativou Roušky seniorům jsme za tři týdny zajistili pro 45 seniorských domovů 20 000 roušek, které pro nás šily věznicí Vinařice a Národní divadlo, stovky litrů dezinfekce a tisíce kusů ochranných pomůcek.

POCHOPILA JSTE BĚHEM MĚSÍCŮ S KORONAVIREM NĚCO NOVÉHO?

Neustále tvrdíme, že zdravotníci, pečovatelé a podobné profese jsou ty nejdůležitější a zaslouží si respekt, a pak skončíme u toho, že jim zatleskáme z okna. A tak je to trochu se vším. Chybí nám schopnost a ochota udělat krok dva.

CO BY MĚL MÍT FILANTROP NA PAMĚTI?

Že nepomáhá proto, aby uspokojil své ego, ale proto, že cítí, že to je přirozené a správné. Stejným způsobem by si měl vybírat témata, která podpoří. Filantropie není marketing. Je to vědomé přijetí zodpovědnosti za svět, ve kterém žijí, a přirozená potřeba se o něj v rámci svých možností starat. ●

OTÁZEK

SIMONA BAGAROVÁ (1981)

Působí jako freelance konzultantka dobročinných aktivit pro firmy a neziskové organizace. Založila organizaci Management pro neziskovky pro profesionály z neziskovek. Kromě workshopů založených na pilířích fundraising, lidí, komunikace a organizace se Simona zaměřuje na zvýšení manažerských dovedností a procesů v domovech seniorů. Více na simonab.cz.